

Yağmur Zamanı

– HasanYAYLACI · 17 Kasım 2011

Şehrimin adı hasret bu günlerde İçim harlandıkça sen diye Şafağın yüzü kızardı Bağıını mevsimsiz bozdu
üzüm Gecenin tutsağıyken gündüzüm Gül bahsinde dili tutuldu Bu yüzden şakımaz bülbülüm
Coğrafyamı sardı bir deli boran İnadına esti hiç durmadan Estikçe yüzümü yaktı Yaktıkça olgunlaştı
başaklarım Derlenmeyince geçti hasadın çağı Gevrek ve kırılğan bir haldeyken buğdaylarım Ve hasret
üfleyince sol yanıma Dökülüyor gözlerim Tane tane toprağa Hazır toprak açmışken kollarını Şimdi
yağmur zamanı Yağmazsan yüreğime Yürümezsen hücrelerime Kavruk bir aşkla Nasıl sevişirim ki ben
toprakla Şimdi tam sen zamanı Henüz vaktimiz varken aşka Ömür törpüsü dayanmadan kışa Ve
zemheriler iliğimizi kesmeden Yağ be gülüm Yağ ki köklenelim yeniden